

[Wilhelm]

tieselskabs-registeret, var det den samme begrundelse, der blev givet. Man ville ikke røre ved noget som helst, man ville ikke undersøge noget som helst, af hensyn til denne arbejdsplads. Da det var oppe i efteråret og arbejdsministeren – rygterne siger, at arbejdsministeren i dag har clearet med en anden socialdemokrat for at undgå at komme til at stemme – pludselig dagen efter, at valget var udskrevet, uprovokeret tog initiativet til at sige, at nu måtte der laves en hvidbog om B & W, hørte man fra industriministeren – handelsministeren hed det vist dengang – den samme begrundelse: at det burde man ikke gøre, for sådan og sådan og sådan. Og nu kommer altså det socialdemokratiske flertal i flertallet og siger præcis det samme: man vil gerne kende den fulde sandhed, man er bekymret over begivenhedsforløbet, men der skal altså ikke undersøges noget som helst, så længe det kan true arbejdspladser, og det kan det såmænd. Ligesom i 1975, ligesom i 1976, ligesom i 1977, ligesom i 1978 og ligesom i efteråret 1979 kan det også nu, og det kan det også til efteråret og også næste år igen, hvis ikke arbejdspladserne er nedlagt i mellemtiden. Socialdemokratiets kriterium er her ganske klart, at man vil ikke til bunds i nogen af disse sager, før løbet er kørt, før transaktionerne har ført til, at denne store arbejdsplads er ødelagt og jobbene forsvundet fra jordens overflade.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal ganske kort kommentere nogle af de udtalelser, der er fremsat af ordførerne.

Først hr. Wesths konstatering af, at jeg ikke har gjort ret meget for at overbevise socialdemokratiet om, at der bør udarbejdes en hvidbog. Nej, når ikke hr. Svend Auken har kunnet overbevise socialdemokratiet om det, er det vel næsten for meget at forvente, at jeg med 5 mand i ryggen her i salen skulle kunne overbevise socialdemokratiet.

I øvrigt er der ikke mange eksempler i historien på, at man har kunnet overbevise socialdemokratiet om rigtigheden af nogen andre initiativer end dem, socialdemokratiet mener er de rigtige.

Det er muligt, det skal ske ved en lov, hr. Westh, det vil jeg acceptere fuldt ud. Jeg vil med en vedtagelse af dette beslutningsforslag give ministeren fuldmagt til at tage de nød-

vendige initiativer. Det er bare det, der står i beslutningsforslaget.

Jeg har ikke spor imod, at der bliver undersøgt flere ting i overensstemmelse med, hvad SF og også VS har ytret ønske om. Vi mener, at titlen på vort forslag er tilstrækkeligt dækkende for, at ministeren med det i hånd vil kunne tage de nødvendige initiativer til at få fremskaffet alle de relevante og nødvendige oplysninger for at klarlægge den fulde sandhed omkring B & W.

Så sagde hr. Westh til mig, at jeg skulle lægge mig til at dø, fordi jeg ikke har fået vedtaget ret meget herinde i folketinget. Nej, jeg beklager selvfølgelig, at vi mangler 85 mandater, hr. Westh. Jeg beklager også, at vi ikke noget oftere kan komme i samtale med socialdemokratiet og sammen komme til at lave noget, der er bedre end det, socialdemokratiet normalt plejer at lave. Men det, jeg sagde, var, at hr. Westh i sit betænkningsbidrag har givet udtryk for, at man gerne vil kende den fulde sandhed. Dette er et ønske, hr. Westh har, og så er det vel naturligt, at jeg spørger hr. Westh, om ikke denne ønsketænkning skulle kanaliseres ud i nogle politiske initiativer, som kunne give den fulde sandhed. Derfor var det en 180 graders drejning, hr. Westh foretog, da han sagde: hr. Alfred Hansen må hellere lægge sig til at dø, for han har også kun ønsket, han har ikke foretaget sig noget herinde. Jeg har løbende forsøgt at tage nogle politiske initiativer. Et eksempel er det forslag, der ligger her på folketingets bord; det var måske en pudsig bemærkning, men den havde slet ikke direkte relation til det, jeg sagde til hr. Westh.

Og superliberalisten, som jeg tror han gerne vil kaldes, hr. Askjær Jørgensen føler sig vældig godt tilfreds med, at vi ikke skal have noget klargjort vedrørende B & W, og synes, at tys-tys-politikken er helt i orden. Jeg mener ellers, at med hensyn til ikke at ville acceptere statslige engagementer i private virksomheder er fremskridtspartiet og retsforbundet enige. Jeg kan ikke have andet indtryk efter de afstemninger vi har haft, sidst om tilskud til Stålvalseværket. Jeg mener faktisk, hr. Askjær Jørgensen, at vi begge to har sagt, at dette ikke er en statsopgave, men nu må jeg tage hr. Askjær Jørgensens udtalelser som udtryk for en, må jeg nok sige, noget overraskende kovending. – om det er fodermestren, der har haft en finger med i spillet, kan